

El Serralet

Els Hostalets de Pierola

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: C. Major, 58
Emplaçament Al nucli urbà dels Hostalets de Pierola.
Alçada: 351 m

Coordenades:

Latitud: 41.53591
Longitud: 1.77233
UTM Est (X): 397591
UTM Nord (Y): 4598979

Classificació

Número de fitxa 08162 - 68
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1949
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: 7691001CF9979S
Autoria de la fitxa Natàlia Salazar Ortiz/Jordina Sales Carbonell
Data de registre de la fitxa: dv., 10/07/2009 - 02:00

Descripció

Jardí modernista força desconfigurat pel pas del temps però que encara conserva algun element constructiu original com ara una barraca, un pou i un banc d'obra. La barraca té coberta a quatre vessants.

Observacions:

No s'ha cregut convenient la descripció de les espècies vegetals presents, ja que es considera que no són originals de l'època en que es concebí aquest jardí.

Història

La construcció d'aquest jardí data dels anys quaranta del segle XX, tot i el regust modernista que presenta el conjunt. Concretament va ser el 1949 quan Joan Pujol Poch adquirí aquest solar, segons consta en el registre de la propietat. La construcció d'aquest tipus de jardins, com si d'una vil·la italiana renaixentista es tractés, es comença a documentar des de mitjans del segle XIX, s'accelera la seva construcció al darrer terç del segle coincidint amb el moment de màxima activitat econòmica i puixança del país i es perllonga coincidint en el temps amb un dels moviments artístics més rics i amb més personalitat de Catalunya com és el Modernisme. La concepció de molts d'aquests jardins és contemporània al naixement del procés de renovació cultural, ideològica i artística que va significar el Modernisme a Catalunya i, que per les seves característiques pròpies pren un caràcter nacional vinculat a un projecte polític. La nova imatge de jardí nascuda amb Josep Fontserè i Ramon Oliva va ser model i exemple durant anys de jardineria pública i privada. Alguns autors destaquen que l'impuls de Fontserè i la participació d'arquitectes com Elies Rogent, Lluís Domènech i Montaner o inclús el mateix Gaudí en les obres d'acondicionament del parc per a l'Exposició de Barcelona de 1888 i les seves discussions com ara la pertinença dels estils o el simbolisme del llenguatge arquitectònic entre altres, va suposar l'arrencada vital i creativa per a la formulació d'una arquitectura nova, i també ho va ser per a la definició d'una jardineria protomodernista i la reformulació dels seus elements de composició.

Bibliografia

DÍAZ, Jordi (2006): "Els jardins modernistes de Barcelona i alguns dels motius pels quals no els podem gaudir a la ciutat", Revista Bibliográfica de Geografía y Ciencias Sociales (Serie documental de Geo Crítica), vol. XI, nº 661, Universitat de Barcelona, 5 de juliol de 2006, Barcelona.

